

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
92/C 113/01	Ecu	1
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
92/C 113/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 1992 στην υπόθεση C-358/90: Compagnia Italiana Alcool SAS di Mario Mariano & Co. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Αλκοόλες οινικής προελεύσεως — Ειδική δημοπρασία — Άρνηση κινήσεως σχετικής διαδικασίας επί των υποβληθέντων προσφορών — Προϊντοθέσεις εγγυήσεως — Έξωσυμβατική ευθύνη</i>)	2
92/C 113/03	Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 1992 στην υπόθεση C-45/91: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (<i>Παράδοση κράτους — Οδηγίες — Στερεά απόβλητα — Τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα</i>)	2
92/C 113/04	Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 1992 στην υπόθεση C-35/92 P-R: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Erik Dan Frederiksen (<i>Αναίρεση — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί ακυρώσεως</i>)	3
92/C 113/05	Υπόθεση C-71/92: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 6 Μαρτίου 1992	3
92/C 113/06	Υπόθεση C-75/92: Προσφυγή της εταιρείας Gao Yao (Χονγκ Κονγκ) Hua Fa Industrial Co., Ltd κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	4
92/C 113/07	Υπόθεση C-79/92: Αίτηση του Tribunale di Genova — Έκτο Πολιτικό Τμήμα — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Credito Italiano SpA και δικηγόρου Giuseppe Conte	6

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

92/C 113/08

Υπόθεση T-23/92: Προσφυγή του Carlo Tosti di Cremona κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Μαρτίου 1992 6

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

Επιτροπή

92/C 113/09

Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για τα σμέουρα που προορίζονται για μεταποίηση 8

III *Πληροφορίες*

Επιτροπή

92/C 113/10

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση αριθ. IV/M.213 — Hong Kong και Shanghai Bank/Midland) 11

92/C 113/11

Μη εφαρμογή του κανονισμού σε κοινοποιηθείσα πράξη (Υπόθεση αριθ. IV/M.207 — EUREKO) 12

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu ⁽¹⁾

(92/C 113/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

	30. 4. 1992	Απριλίου ⁽²⁾		30. 4. 1992	Απριλίου ⁽²⁾
Φράγκο Βελγίου και			Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,23731	1,24240
Φράγκο Λουξεμβούργου	42,2417	42,1315	Δολάριο Καναδά	1,47933	1,47639
Δανική κορόνα	7,94414	7,93462	Γιεν	165,304	165,792
Γερμανικό μάρκο	2,05344	2,04770	Ελβετικό φράγκο	1,88751	1,88401
Δραχμή	240,619	239,401	Νορβηγική κορόνα	8,01838	8,02243
Ισπανική πεσέτα	128,843	128,956	Σουηδική κορόνα	7,40987	7,41072
Γαλλικό φράγκο	6,92522	6,92562	Φινλανδικό μάρκο	5,58274	5,58863
Ιρλανδική λίρα	0,769088	0,768215	Αυστριακό σελίνι	14,4505	14,4115
Ιταλική λίρα	1543,17	1541,95	Ισλανδική κορόνα	73,4961	73,5495
Ολλανδικό φιορίνι	2,30907	2,30512	Δολάριο Αυστραλίας	1,63514	1,62947
Πορτογαλικό εσκούδο	172,493	174,978	Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,30197	2,29327
Λίρα στερλίνα	0,700429	0,707337			

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίζει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μην διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

⁽²⁾ Οι μέσες μηνιαίες τιμές του Ecu δημοσιεύονται στο τέλος του κάθε μήνα.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 1992

στην υπόθεση C-358/90: Compagnia Italiana Alcool SAS di Mario Mariano & Co. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Αλκοόλες οινικής προελεύσεως — Ειδική δημοπρασία — Άρνηση κινήσεως σχετικής διαδικασίας επί των υποβληθεισών προσφορών — Προϋποθέσεις εγγυήσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(92/C 113/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-358/90, Compagnia Italiana Alcool SAS di Mario Mariano & Co., εταιρεία ιταλικού δικαίου, με έδρα τη Νεάπολη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους E. H. Pijnacker Hordijk, δικηγόρο Άμστερνταμ, και H. Bronkhorst, δικηγόρο παρά τω Hoge Raad der Nederlanden, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο L. Frieden, 62, avenue Guillaume, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Docksey), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 1990, με την οποία το εν λόγω όργανο αρνήθηκε να κινήσει τη διαδικασία της ειδικής δημοπρασίας αριθ. 5/90/ΕΟΚ, που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2575/90 της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 1990 για την έναρξη πωλήσεως με ειδική δημοπρασία για χρησιμοποίηση στον τομέα των καυσίμων στην Κοινότητα αλκοολών οινικής προελεύσεως που βρίσκονται στην κατοχή των οργανισμών παρέμβασης (²), καθώς και να αποκαταστήσει την επενεχθείσα λόγω της αποφάσεως αυτής ζημία και να οργανώσει τη διαδικασία της ειδικής δημοπρασίας αριθ. 7/90/ΕΟΚ που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3389/90 της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 1990, για την έναρξη πωλήσεως με ειδική δημοπρασία για χρησιμοποίηση στον τομέα των καυσίμων στην Κοινότητα αλκοολών οινικής προελεύσεως που βρίσκονται στην κατοχή των οργανισμών παρέμβασης (³), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, P. J. G. Kapteyn, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός

εισαγγελέας F. G. Jacobs, γραμματέας: J. A. Rompre, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 7 Απριλίου 1992 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 1990 σχετικά με την πώληση αλκοόλης μέσω της ειδικής δημοπρασίας αριθ. 5/90/ΕΟΚ.
2. Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Απριλίου 1992

στην υπόθεση C-45/91: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράδοση κράτους — Οδηγίες — Στερεά απόβλητα — Τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα)

(92/C 113/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-45/91, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μαρία Κοντού Durande) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: αρχικά Εύη Σκανδάλου και στη συνέχεια Βασίλειος Κοντόλαιμος), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 169 της συνθήκης ΕΟΚ, ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα στερεά καθώς και τα επικίνδυνα και τοξικά απόβλητα θα διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον, όπως τα μέτρα αυτά ορίζονται από την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων (²), και ιδίως από τα άρθρα 4 και 6 και από την οδηγία 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1978 περί των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων (³), και ιδίως από τα άρθρα 5 και 12, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους

(¹) ΕΕ αριθ. C 46 της 22. 2. 1991 και ΕΕ αριθ. C 26 και 2. 2. 1991.

(²) ΕΕ αριθ. L 243 της 6. 9. 1991, σ. 22.

(³) ΕΕ αριθ. L 327 της 27. 11. 1990, σ. 19.

(¹) ΕΕ αριθ. C 56 της 5. 3. 1991.

O. Due, Πρόεδρος, R. Joliet, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco και M. Zuleeg, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Απριλίου 1992 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα της περιοχής Χανίων να διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον και παραλείποντας να καταρτίσει για την περιοχή αυτή σχέδια ή προγράμματα για τη διάθεση των στερεών καθώς και των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων, παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 6 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί στερεών αποβλήτων και από τα άρθρα 5 και 12 της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1978 περί τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων.*

2. *Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 3ης Απριλίου 1992

στην υπόθεση C-35/92 P-R: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Erik Dan Frederiksen (*)

(Αναίρεση — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί ακυρώσεως)

(92/C 113/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-35/92 P-R, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Campinos, επικουρούμενος από τον D. Petersheim), που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 1991, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-169/89, Erik Dan Frederiksen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου ο έτερος διάδικος είναι ο Erik Dan Frederiksen, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενος από τον G. Vandersanden,

δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου εξέδωσε στις 3 Απριλίου 1992 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2. *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 6 Μαρτίου 1992

(Υπόθεση C-71/92)

(92/C 113/05)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Rafael Pellicer, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, κτίριο Wagner, Plateau de Kirchberg, άσκησε στις 6 Μαρτίου 1992 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το δασίλειο της Ισπανίας:

— διατηρώντας σε ισχύ ορισμένες διατάξεις με τις οποίες καθιερώνονται εξαιρέσεις στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων [άρθρο 2 σημεία 3 και 8 και άρθρο 29α παράγραφος 1 σημεία 1 και 3 του L.C.E. (*)· άρθρο 2 σημεία 3 και 8 και άρθρο 93 του R.G.C.E. (2)],

— διατηρώντας σε ισχύ ορισμένες διατάξεις με τις οποίες επιτρέπεται η απευθείας ανάθεση [άρθρο 37 παράγραφος 1 σημεία 1, 2, 7 και 8 και άρθρο 87 παράγραφος 4 σημεία 1, 2 και 5 του L.C.E.· άρθρα 177 και 247 του R.G.C.E. και άρθρο 120 του Texto Refundido del Régimen Local (τροποποιηθείσες διατάξεις περί του καθεστώτος τοπικής αυτοδιοικήσεως)],

— διατηρώντας σε ισχύ ορισμένες διατάξεις σχετικά με τις προδιαγραφές συμμετοχής και τα κριτήρια της ποιοτικής επιλογής (άρθρο 24 παράγραφος 1 σημείο 1, άρθρο 25 παράγραφος 1 σημεία 1 και 3, άρθρο 284 παράγραφος 5, άρθρο 287 παράγραφος 2, άρθρο 312

(*) Ley de Contratos del Estado (Νόμος περί των Κρατικών Συμβάσεων), κωδικοποιημένο κείμενο που εγκρίθηκε με το διάταγμα αριθ. 923/1965 της 8ης Απριλίου (BOE αριθ. 97 της 23ης Απριλίου 1965).

(2) Reglamento General de Contratación del Estado (Γενική κανονιστική ρύθμιση περί των κρατικών συμβάσεων) που εγκρίθηκε με το διάταγμα αριθ. 3410/1975 της 25ης Νοεμβρίου (BOE αριθ. 311 και 312 της 27ης και 29ης Δεκεμβρίου 1979).

παράγραφος 2, άρθρο 320 παράγραφος 3 σημείο 5 και άρθρο 341 του R.G.C.E.),

— διατηρώντας σε ισχύ ορισμένες διατάξεις σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές (άρθρο 244 του R.G.C.E.), και,

— διατηρώντας σε ισχύ ορισμένες διατάξεις ως προς τα κριτήρια αναθέσεως [νόμος της 24ης Νοεμβρίου 1939 de Ordenación y Defensa de la Industria Nacional (για τη διάρθρωση και την προστασία της εθνικής βιομηχανίας) και άρθρο 11 του διατάγματος αριθ. 946/78 της 14ης Απριλίου περί των φαρμακευτικών παροχών],

παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 30 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ και από τις οδηγίες 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971⁽¹⁾ και 77/62/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976⁽²⁾,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το ισπανικό καθεστώς ως προς τις δημόσιες συμβάσεις δεν είναι σύμφωνο προς τις παρατεθείσες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, επικαλούμενη κυρίως στα ακόλουθα επιχειρήματα:

— η ισπανική νομοθεσία αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής των προαναφερθεισών κοινοτικών οδηγιών τις δημόσιες συμβάσεις που έχουν γενικά ως αντικείμενο ορισμένα προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε/ή εξαιρούνται από ειδική νομοθετική ρύθμιση (όπως τα φάρμακα), καθώς και ορισμένες συμβάσεις έργου (σχετικές με ορισμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή με την εξόρυξη μεταλλευμάτων) ενώ οι μοναδικές εξαιρέσεις που επιτρέπονται είναι οι προβλεπόμενες ρητά στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και στο άρθρο 3 της οδηγίας 77/62/ΕΟΚ καθώς και στο άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ,

— η ισπανική νομοθεσία επιτρέπει την απευθείας ανάθεση στην περίπτωση που δεν υπάρχει δυνατότητα ανταγωνισμού, ελλείψεως συνθηκών προαγωγής του ανταγωνισμού, «αναγνωρισμένου» κατεπείγοντος και μη εκπληρώσεως από τον ανάδοχο των αναγκών προϋποθέσεων για την εκτέλεση της σύμβασης ή την καταγγελία της σύμβασης, ενώ οι μόνες επιτρεπόμενες δικαιολογίες είναι οι απαριθμούμενες περιοριστικά στο άρθρο 9 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ και στο άρθρο 6 της οδηγίας 77/62/ΕΟΚ,

— η ισπανική νομοθεσία απαιτεί από τους αλλοδαπούς εργολήπτες αποδεικτικά έγγραφα ως προς τη νομική τους προσωπικότητα και τη δικαιοπρακτική τους ικανότητα που δεν προβλέπονται στον τίτλο IV των προαναφερέντων οδηγιών, πράγμα που προϋποθέτει διπλή τεκμηρίωση και συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, αντίθετο προς το άρθρο 59 της συνθήκης ΕΟΚ.

Εξάλλου, για την κατάταξη των εργοληπτών προβλέπεται η κατά προτίμηση εκτίμηση των μέσων που διαθέτουν στο ισπανικό έδαφος και απαιτεί από όλους τους εργολήπτες — για την άσκηση του δικαιώματος αποδείξεως των ικανοτήτων τους με μέσα διαφορετικά από την κατάταξη — πιστοποίηση ότι δεν έχει γίνει κατάταξη, προϋποθέσεις μη προβλεπόμενες από το άρθρο 28 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ, πράγμα που συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, αντίθετο προς το άρθρο 59 της συνθήκης ΕΟΚ.

Είναι επίσης αντίθετη προς τις προαναφερθείσες οδηγίες και το άρθρο 59 η απαλλαγή των εγγεγραμμένων εργοληπτών από την παροχή προσωρινής εγγυήσεως, καθώςσον ενθαρρύνει την εγγραφή και στερεί από την πρακτική του αποτελεσματικότητας το δικαίωμα αποδείξεως των ικανοτήτων των εργοληπτών χωρίς εγγραφή.

Ωσαύτως, η προϋπόθεση πιστοποίησης της τεχνικής ικανότητας των προμηθευτών με πιστοποιητικό ισπανικού οργανισμού αντιβαίνει προς το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της προαναφερθείσας οδηγίας 77/62/ΕΟΚ και το άρθρο 30 της συνθήκης ΕΟΚ, ως μέτρο ισοδύναμο αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό,

— οι διατάξεις του νόμου περί αναδιάρθρωσεως και προστασίας της εθνικής βιομηχανίας που επιβάλλουν στις αναθέτουσες αρχές την εθνική προτίμηση, καθώς και το εισάγον διακρίσεις διάταγμα αριθ. 946/78 ως προς τις φαρμακευτικές παροχές δεν συμβιβάζονται προς το άρθρο 25 της οδηγίας 77/62/ΕΟΚ και το άρθρο 29 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ καθώς και τα άρθρα 59 και 30 της συνθήκης ΕΟΚ.

Προσφυγή της εταιρείας Gao Yao (Χονγκ Κονγκ) Hua Fa Industrial Co., Ltd κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-75/92)

(92/C 113/06)

⁽¹⁾ Περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7)

⁽²⁾ Περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων κρατικών προμηθειών (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 24).

Η εταιρεία Gao Yao (Χονγκ Κονγκ) Hua Fa Industrial Ltd που εδρεύει στο Kowloon, Χονγκ Κονγκ, εκπροσωπούμενη από τους Paul Lippens de Cerf και Charles-Etienne Gudin,

δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους René Faltz και Patrick Weinacht, άσκησε στις 11 Μαρτίου 1992 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, δυνάμει των άρθρων 173 και 174 της συνθήκης ΕΟΚ τα άρθρα 1, 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3433/91 της 25ης Νοεμβρίου 1991⁽¹⁾, κατά το μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

— Παράβαση ουσιώδους τύπου

— Παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας: το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέδωσαν την υποχρέωσή τους να κοινοποιήσουν τις αιτιάσεις και να εξετάσουν και να απαντήσουν στους δάσιμους ισχυρισμούς που προέβαλε η προσφεύγουσα, ενώ δεν αντέκρουσαν ούτε απέρριψαν το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δηλαδή έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88⁽²⁾, καθώς και η προσφεύγουσα απέδειξε επαρκώς ότι υπήρχε πράγματι καταβληθείσα τιμή στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής (Χονγκ Κονγκ) με επικερδή εφαρμογή. Η Επιτροπή ουδέποτε αντέκρουσε το επιχείρημα ότι η διαφορετική διάρκεια ζωής των ευρωπαϊκών και των κινεζικών αναπτήρων δεν επιτρέπει να θεωρηθούν τα προϊόντα αυτά ως ομοειδή· το Συμβούλιο, αγνοώντας την άποψη της προσφεύγουσας ως προς αυτό το σημείο, απλώς υιοθέτησε τα αβάσιμα συμπεράσματα της Επιτροπής δηλώνοντας αβασίμως ότι δεν προσκομίστηκε κανένα νέο αποδεικτικό στοιχείο.

— Έλλειψη αιτιολογίας

— Παράβαση του κώδικα αντιντάμπινγκ του GATT και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88

— Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως ο υπολογισμός της κανονικής αξίας έπρεπε να γίνει βάσει των εσωτερικών τιμών του Χονγκ Κονγκ, που είναι η χώρα εξαγωγής, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του GATT και του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88. Αντίθετα με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ο υπολογισμός της κανονικής αξίας βάσει της καταστάσεως στη χώρα καταγωγής αποτελεί απλώς εναλλακτική λύση. Εν προκειμένω δεν υπήρχε η σχετική δυνατότητα διότι υπήρχε ένας κατασκευαστής στο Χονγκ Κονγκ και διότι το προϊόν της προσφεύγουσας επωλείτο στο Χονγκ Κονγκ για εγχώρια κατανάλωση σε πολύ μεγάλες ποσότητες.

— Η κοινοτική αρχή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη ως προς το αληθές των πραγματικών περιστατικών στα οποία στήριζε τον προσβαλλόμενο κανονισμό (ιδίως δε ως προς τον υποτιθέμενο ομοειδή χαρακτήρα των κινεζικών και των ευρωπαϊκών αναπτήρων, το σχετικό όγκο των κινεζικών πωλήσεων, τη μέση τιμή των πωλήσεων αυτών).

— Παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου. Η κοινοτική αρχή δεν κατέβαλε σοβαρή και επαρκή προσπάθεια προκειμένου να εξετάσει όλους τους ισχυρισμούς που προέβαλε η προσφεύγουσα ούτε της κοινοποίησε τις αιτιάσεις και τα στοιχεία επί των οποίων επρόκειτο να στηρίξει τα σχετικά μέτρα.

— Αναρμοδιότητα, παράβαση του άρθρου 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88: καθώς και η Επιτροπή δεν αποκάλυψε στο Συμβούλιο ορισμένα σημαντικά περιστατικά που επισήμανε η προσφεύγουσα ενώ αποσιώπησε ουσιώδεις ισχυρισμούς αυτής, επέβαλε στο Συμβούλιο μια απόφαση που το ίδιο δεν θα ελάμβανε ίσως υπό κανονικές συνθήκες ενημερώσεως.

— Κατάχρηση εξουσίας: η προσβαλλομένη απόφαση δεν υπαγορεύεται από το κοινοτικό συμφέρον αλλά από την επιθυμία προστασίας ενός κλάδου της κοινοτικής διομήχανίας που δεν είχε ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας, από την ακίνδυνη για τον κλάδο αυτό εισαγωγή προϊόντων κινεζικής καταγωγής.

(¹) Για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο αερίου που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊλάνδης και την οριστική είσπραξη του προσωρινού αντιντάμπινγκ, ΕΕ αριθ. L 326 της 28. 11. 1991, σ. 1.

(²) Για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη της Κοινότητας, ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.

Αίτηση του Tribunale di Genova — Έκτο Πολιτικό Τμήμα — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Credito Italiano SpA και δικηγόρου Giuseppe Conte

(Υπόθεση C-79/92)

(92/C 113/07)

Με Διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 1992, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαρτίου 1992, το Tribunale di Genova, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Credito Italiano SpA, με έδρα τη Γένουα και του δικηγόρου Giuseppe Conte, κατοίκου Γένουας, ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Μήπως οι διατάξεις του άρθρου 85 της συνθήκης παρέχουν στους πολίτες δικαιώματα που αυτοί μπορούν να προβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, οι προαναφερθείσες διατάξεις έχουν επίσης εφαρμογή στις κάθετες συμφωνίες (τράπεζα-πελάτης) που προκύπτουν από τους γενικούς όρους της συμβάσεως τρεχούμενου λογαριασμού

οι οποίοι θεσπίστηκαν στον εθνικό πιστωτικό τομέα με ενιαίες ρυθμίσεις ή πρακτικές;

2. Μήπως οι πρότυπες συμβάσεις, έκφραση των ενιαίων ρυθμίσεων και πρακτικών που αναφέρθηκαν πιο πάνω, εφαρμοζόμενες από το σύνολο των τραπεζών και, πάντως, από ένα σημαντικό αριθμό τραπεζών στις σχέσεις με την πελατεία, συνιστούν συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων του ιδίου τομέα, ικανές να αποτελέσουν συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης;
3. Μήπως, τέλος, συμβιβάζονται προς το άρθρο 85 της συνθήκης διατάξεις ή/και πρακτικές, ακόμη και νομολγιακές, που εφαρμόζονται στην εθνική έννομη τάξη και κατά τις οποίες επιτρέπεται η γενικευμένη χρήση από τα τραπεζικά ιδρύματα τα οποία λειτουργούν στο εθνικό έδαφος, και στις σχέσεις τους με την πελατεία, συμβατικών προτύπων που είναι σύμφωνα προς το κείμενο που θεσπίστηκε για όλες τις επιχειρήσεις ή για ένα σημαντικό ποσοστό τους) και το οποίο έχει επεξεργαστεί μονομερώς με δική της πρωτοβουλία η οικεία ένωση [εν προκειμένω η Associazione Bancaria Italiana (Ένωση Ιταλικών Τραπεζών)];

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή του Carlo Tosti di Cremona κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Μαρτίου 1992

(Υπόθεση T-23/92)

(92/C 113/08)

Ο Carlo Tosti di Cremona, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure και Veronique Leclercq, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της εταιρείας, Sàrl Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener, άσκησε στις 25 Μαρτίου 1992 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει παράνομη την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 1988, περί τροποποιήσεως των κανόνων όσον αφορά την πλήρωση των θέσεων μεσαίων στελεχών,

— να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση του προϊστάμενου της μονάδας VII-C/2,

— να ακυρώσει τον διορισμό του H. Hilbrecht στην επίδικη θέση καθώς και όλες τις αποφάσεις και διαδικαστικές πράξεις που οδήγησαν στον εν λόγω διορισμό,

— να καλέσει τους διαδίκους να προσδιορίσουν, εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, το ποσό της αποζημιώσεως που θα καταβληθεί στον προσφεύγοντα προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ανόρθωση της ηθικής βλάβης που υπέστη,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι η καθής παρέβη το άρθρο 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, καθόσον, αφενός, η απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την επίδικη θέση δεν είναι αιτιολογημένη και, αφετέρου, η διοικητική ένσταση την οποία υπέβαλε κατά της αποφάσεως αυτής απορρίφθηκε σιωπηρώς. Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι αυτή η έλλειψη αιτιολογίας τον εμπόδισε να εκτιμήσει κατά πόσον ήταν δάσιμη η απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και σκόπιμη η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/63/91, υποστηρίζοντας ότι είχε όλα τα απαιτούμενα προσόντα και ότι ο αρμόδιος διευθυντής της ΓΔ VII είχε κρίνει ότι η υποψηφιότητά του ήταν μεταξύ αυτών που έπρεπε να ληφθούν υπόψη, πράγμα το οποίο δεν συνέβη με την υποψηφιότητα του επιλεγέντος υποψηφίου. Αναφέρει συναφώς ότι, στην πραγματικότητα, από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή πράγματι προέβη σε αντικειμενική συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων για την επίδικη θέση.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει, τέλος, ότι η απόφαση να δημοσιευθεί ανακοίνωση κενής θέσεως για το δαθμό A3/A4/A5 παραβιάζει το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, το οποίο θεσπίζει,

μεταξύ άλλων, τον κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ δαθμών και θέσεων, καθώς και το παράρτημα I του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, το οποίο περιέχει τον πίνακα της αντιστοιχίας μεταξύ των θέσεων-τύπων και των σταδιοδρομιών, καθόσον η κενή θέση ήταν θέση προϊσταμένου μονάδας και η πλήρωσή της έπρεπε να γίνει στον δαθμό A3. Ο προσφεύγων αναφέρει, εξάλλου, ότι η εν λόγω απόφαση στηρίζεται σε παράνομη απόφαση, δηλαδή στην απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 1988, με την οποία θεσπίστηκε νέα μέθοδος για την πλήρωση των θέσεων μεσαίων στελεχών και, ως εκ τούτου, νέα περιγραφή των θέσεων-τύπων που προβλέπονται στο άρθρο 5 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η απόφαση αυτή παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 7 και του παραρτήματος I του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

Όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως, ο προσφεύγων αναφέρει ότι η καθής ενήργησε κατά τρόπον θίγοντα σοβαρά την τιμή και την επαγγελματική του υπόληψη και ότι το γεγονός αυτό του προξένησε σοβαρότατη ηθική βλάβη. Αναφέρει επίσης ότι το γεγονός ότι δεν του χορηγήθηκε ο δαθμός A3 κατόπιν παρανόμων πράξεων της διοικήσεως του προξένησε εξαιρετικά σημαντική υλική ζημία. Ο προσφεύγων ζητεί να υποχρεωθεί η καθής να τον αποζημιώσει για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη τις οποίες υπέστη.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για τα σμέουρα που προορίζονται για μεταποίηση

(92/C 113/09)

COM(92) 129 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Απριλίου 1992)

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας:

ότι η κατάσταση σχετικά με την κοινοτική παραγωγή σμέουρων που προορίζονται για μεταποίηση παρουσιάζει επιδείνωση· ότι η εν λόγω επιδείνωση δεν οφείλεται μόνο στον αυξημένο ανταγωνισμό από τρίτες χώρες, αλλά επίσης, και σε μεγάλο βαθμό, σε ελλείψεις διαρθρωτικού χαρακτήρα τόσο σε επίπεδο παραγωγής όσο και σε επίπεδο εμπορίας, οι οποίες παρουσιάζονται στις περιοχές όπου η εν λόγω παραγωγή κατέχει σημαντική θέση·

ότι η σύσταση οργανώσεων παραγωγών και ο καθορισμός του ρόλου τους θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για κάθε ενέργεια που προορίζεται να καλύψει τις εν λόγω ελλείψεις σε επίπεδο παραγωγής και εμπορίας· ότι η αναγνώρισή τους θα πρέπει να υπόκειται στην τήρηση ορισμένων ειδικών κανόνων που αποσκοπούν στην ενίσχυση της σταθερότητάς τους και στη διεύρυνση του ρόλου τους· ότι οι εν λόγω οργανώσεις αφού αναγνωριστούν δύνανται να συμμετέχουν αποτελεσματικά στην προσαρμογή του τομέα, εφόσον υποβάλλουν ένα πρόγραμμα που να καλύπτει διάφορες ενέργειες· ότι η κατάρτιση των προγραμμάτων αυτών αντιπροσωπεύει σημαντική χρηματοδοτική προσπάθεια· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθεί προς το σκοπό αυτό η χορήγηση ειδικής ενίσχυσης που να καταβάλλεται εφάπαξ στις εν λόγω οργανώσεις·

ότι για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προβλεπόμενων μέτρων, θα πρέπει να προβλεφθεί ένα ελάχιστο όριο παραγωγής που δύναται να διατεθεί στο εμπόριο ανά οργάνωση παραγωγών·

ότι το πρόγραμμα «δελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα των σμέουρων που προορίζονται για τη διαμεριστική μεταποίηση» έχει ως στόχους να προωθήσει τη διάθεση της παραγωγής και να μειώσει τις δαπάνες της·

ότι για την υλοποίηση των εν λόγω στόχων θα πρέπει να προβλεφθούν συγχρόνως μεμονωμένες δράσεις που θα πρέπει να αναληφθούν από κάθε οργάνωση παραγωγών και άλλες δράσεις τις οποίες θα πρέπει να αναλάβουν η οργάνωση ή οργανώσεις παραγωγών στην ίδια ζώνη παραγωγής, προβλέποντας εξάλλου τη συνεργασία με ινστιτούτα ή/και αρμόδιους τεχνικούς ή επιστημονικούς οργανισμούς ή με μεταποιητές·

ότι το πρόγραμμα εγκρίνεται, με σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής, από τις εθνικές αρχές για ανώτατη περίοδο που ισούται με ένα συνήθη κύκλο φύτευσης οκτώ ετών και ενισχύεται στην υλοποίησή του με τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και από την Επιτροπή· ότι θα πρέπει ωστόσο να περιοριστεί το ύψος της εν λόγω ενίσχυσης για ορισμένες δράσεις·

ότι ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην προάσπιση των συμφερόντων των ενδιαφερομένων παραγωγών σε ένα τομέα που αντιμετωπίζει δυσκολίες, καθώς και στη διατήρηση ή ακόμα και στην αύξηση των δυνατοτήτων πρόσδασής τους στην αγορά· ότι, κατά συνέπεια, τα μέτρα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να θεωρηθούν ως μέτρα παρέμβασης που προορίζονται για τη ρύθμιση της αγοράς, —

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται για τους κοινοτικούς παραγωγούς των σμέουρων που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 0810 20 10 και προορίζονται για μεταποίηση.

Άρθρο 2

1. Οι οργανώσεις παραγωγών των οποίων η οικονομική δραστηριότητα συνίσταται στην παραγωγή και την εμπορία σμέουρων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και πληρούν ορισμένους κανόνες που πρόκειται να καθοριστούν με σκοπό την ενίσχυση της σταθερότητάς τους και την ενδυνάμωση του ρόλου τους, αναγνωρίζονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, υπό τον όρο ότι η παραγωγή των μελών τους υπερβαίνει τους 1 000 τόνους για την περίοδο εμπορίας που προηγείται της αίτησης αναγνώρισης.

Η περίοδος εμπορίας εκτείνεται από την 1η Ιουνίου έως τις 31 Μαΐου.

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να υποβάλλεται στις αρμόδιες εθνικές αρχές εντός προθεσμίας που πρόκειται να καθοριστεί από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη χορηγούν εφάπαξ μία κατ' αποκοπή ενίσχυση στις αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών που έχουν υποβάλει, κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, πρόγραμμα δελτίωσης της ανταγωνιστικότητας του τομέα των σμέουρων που προορίζονται για μεταποίηση, το οποίο έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

3. Το ύψος της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 καθορίζεται σε 50 Ecu/ανά τόνο σμέουρων που προορίζονται για μεταποίηση και διατίθενται στο εμπόριο από την οργάνωση παραγωγών κατά κανόνα κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου εμπορίας που έπεται της ημερομηνίας της ειδικής αναγνώρισης. Οι χορηγούμενες ενισχύσεις αποδίδονται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, μέχρι ποσοστού 50 % του ύψους τους.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις οργανώσεις παραγωγών που είναι αναγνωρισμένες δυνάμει της πρώτης παραγράφου, τον αριθμό των μελών τους, τις ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο από κάθε οργάνωση κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου εμπορίας που έπεται της αναγνώρισης.

Άρθρο 3

1. Το πρόγραμμα δελτίωσης της ανταγωνιστικότητας του ταμέα των σμέουρων που προορίζονται για μεταποίηση, το οποίο υποβάλλεται από τις αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών, θα πρέπει να έχει ως στόχους την ικανοποιητικότερη διάθεση στην αγορά των σμέουρων που προορίζονται για μεταποίηση και τη μείωση του κόστους παραγωγής.

2. Το πρόγραμμα θα πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία αναγνώρισης της οργάνωσης παραγωγών.

Άρθρο 4

1. Για την υλοποίηση των εν λόγω στόχων, το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

α) δράσεις που θα πρέπει να υποβληθούν και να αναληφθούν από κάθε οργάνωση παραγωγών

και

β) δράσεις που θα πρέπει να υποβληθούν και να αναληφθούν από κοινού από οργανώσεις παραγωγών των οποίων τα μέλη τους προέρχονται από την ίδια ζώνη παραγωγής.

2. Οι δράσεις που αναφέρονται στο στοιχείο β) δύναται επίσης να υποβληθούν και να αναληφθούν από μία μόνο οργάνωση παραγωγών σε περίπτωση που η μεμονωμένοι παραγωγοί της ίδιας ζώνης συνθέτουν μία και μόνο οργάνωση παραγωγών.

Άρθρο 5

1. Οι δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) είναι οι ακόλουθες:

α) ενέργειες που αποσκοπούν στην εκμηχάνιση της συγκομιδής·

β) ενέργειες σχετικά με τις υπάρχουσες φυτείες με σκοπό τη δελτίωση της καλλιέργειας ή/και των ποικιλιών της παραγωγής·

γ) ενέργειες που προβλέπουν την παροχή τεχνικών συμβουλών για την υλοποίηση των προηγούμενων ενεργειών.

2. Οι δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) είναι οι ακόλουθες:

α) ενέργειες που αποσκοπούν στην επιστημονική εξέταση και τη διάδοση των μέτρων που είναι κατάλληλα για την κάλυψη των διαρθρωτικών ελλείψεων της παραγωγής μέσω της ποικιλιακής δελτίωσης, του ελέγχου των ασθενειών και της καταλληλότητας για μεταποίηση των παραχθέντων προϊόντων, καθώς και της καταλληλότητας των χαρακτηριστικών τους σε σχέση με τις ανάγκες της διομηχανίας μεταποίησης.

Οι εν λόγω δράσεις υποβάλλονται και αναλαμβάνονται σε συνεργασία με ινστιτούτα και αρμόδιους οργανισμούς·

β) ενέργειες που αφορούν την ανάπτυξη νέων προϊόντων ή/και νέων χρήσεων των μεταποιημένων προϊόντων.

Οι εν λόγω δράσεις υποβάλλονται και αναλαμβάνονται με έναν ή περισσότερους μεταποιητές·

γ) η εκπόνηση μιας οικονομικής μελέτης σχετικά με τις προοπτικές ανάπτυξης της αγοράς νωπών σμέουρων, έτσι ώστε να εξεταστούν οι δυνατότητες μερικού προσανατολισμού της παραγωγής σμέουρων της περιοχής προς την αγορά νωπών προϊόντων.

3. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο από τις ενέργειες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 ή, ενδεχομένως, δύο από τις ενέργειες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 και δύο από τις ενέργειες που απαριθμούνται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 6

1. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται για ανώτατη περίοδο οκτώ ετών από την περίοδο εμπορίας 1992/93.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα προγράμματα που τους υποβάλλουν οι οργανώσεις παραγωγών. Η Επιτροπή δύναται, εντός προθεσμίας 60 ημερών, να υποβάλει αιτήσεις για την τροποποίηση ή την απόρριψη των σχεδίων.

3. Τα προγράμματα που έχουν γίνει αποδεκτά ή που έχουν τροποποιηθεί από την Επιτροπή εγκρίνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους. Τα εγκριθέντα προγράμματα τυγχάνουν κοινοτικής ενίσχυσης που ανέρχεται στο 40 % του ύψους των δαπανών, εφόσον η χρηματοδότηση

τους ενισχύεται κατά το 35 % από τις οργανώσεις παραγωγών και κατά το 25 % από το κράτος μέλος.

Εντούτοις, για τις ενέργειες που αφορούν τις φυτείες με σκοπό τη δελτίωση της καλλιέργειας ή/και των ποικιλιών, το συνολικό ύψος της συνδρομής του κράτους μέλους και της κοινοτικής ενίσχυσης περιορίζεται εντός του ορίου των 1 100 Ecu ανά εκτάριο ετησίως και τούτο για διάρκεια τριών ετών από το έτος έναρξης της εφαρμογής της εν λόγω δράσης.

Άρθρο 7

Οι ενέργειες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να θεωρούνται ως μέτρα παρέμβασης που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2048/88 ⁽²⁾. Χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων.

Άρθρο 8

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ⁽³⁾, η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω λεπτομέρειες περιλαμβάνουν τα μέτρα που είναι κατάλληλα για την εξασφάλιση του ελέγχου της χρησιμοποίησης της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής, καθώς και τις ειδικές διατάξεις για τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας των οργανώσεων παραγωγών.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης

(Υπόθεση αριθ. IV/M.213 — Hong Kong και Shanghai Bank/Midland)

(92/C 113/10)

1. Στις 23 Απριλίου 1992, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού του Συμβουλίου αριθ. 4064/89⁽¹⁾ με την οποία η HSBC Holdings plc (HSBC Holdings) αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο 6) του κανονισμού του Συμβουλίου τον έλεγχο της Midland Bank (Midland) μέσω δημόσιας προσφοράς που ανακοινώθηκε στις 14 Απριλίου 1992.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- η HSBC Holdings είναι επενδυτική εταιρεία χαρτοφυλακίου και η τελευταία μητρική εταιρεία της Hong Kong και Shanghai Banking Corporation που δραστηριοποιείται κυρίως στην εθνική και διεθνή τραπεζική αγορά και παρέχει συναφείς οικονομικές υπηρεσίες ανά τον κόσμο,
- η Midland είναι μια από τις κυριότερες τράπεζες του Ηνωμένου Βασιλείου. Η Ομάδα Midland ασκεί τραπεζικές και οικονομικές δραστηριότητες και σχετικές υπηρεσίες ανά τον κόσμο.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι κοινοποιηθείσα συγκέντρωση θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή εξετάζει επί του παρόντος την κοινοποίηση και δεν είναι ακόμη σε θέση να εκφράσει γνώμη σχετικά με την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση. Καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιεσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.213-Hong Kong και Shanghai Bank/Midland. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με τέλεφαξ [τέλεφαξ αριθ. (32-2) 236 43 01] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg 150,
B-1049 Brussels.

(¹) ΕΕ αριθ. L 257 της 21. 9. 1990, σ. 13.

**Μη εφαρμογή του κανονισμού σε κοινοποιηθείσα πράξη
(Υπόθεση αριθ. IV/M.207 — EUREKO)**

(92/C 113/11)

Στις 27 Απριλίου 1992, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η κοινοποιηθείσα πράξη στην ανωτέρω υπόθεση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων γιατί δεν αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 του εν λόγω κανονισμού. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων. Οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι μπορούν να προμηθευτούν αντίγραφο της απόφασης απευθυνόμενοι εγγράφως στην ακόλουθη διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg 150,
B-1049 Bruxelles.

INFO 92

Η κοινοτική βάση δεδομένων που αφορά τους στόχους της ενιαίας αγοράς

Επικοινωνήστε με το Eurobases:

fax : + 32 (2) 236 06 24

phone : + 32 (2) 235 00 03

Η βάση INFO 92 περιέχει ζωτικές πληροφορίες για όλους όσους θέλουν να είναι έτοιμοι το 1992. Αυτό που επιδιώκει να παράσχει στους χρήστες η βάση INFO 92 είναι ένα πραγματικό εγχειρίδιο οδηγιών της μεγάλης εσωτερικής αγοράς. Η βάση INFO 92 αποτελεί συνεχή απογραφή: οι προτάσεις της Επιτροπής εξετάζονται βήμα προς βήμα, καθένα δε από τα σημαντικότερα γεγονότα συνοψίζεται και εντάσσεται στο πλαίσιο του. Οι πληροφορίες παρέχονται μέχρι το τελικό στάδιο: την ενσωμάτωση των οδηγιών στο εσωτερικό καθεστώς δικαίου των κρατών μελών. Η βάση INFO 92 είναι προσιτή σε όλους χάρη στην ευκολία χρήσης της. Πράγματι, η βάση INFO 92 επιτρέπει την αναζήτηση πληροφοριών από τηλεοπτικές οθόνες με τη χρήση εκτεταμένης σειράς συσκευών ευρείας διάδοσης που συνδέονται σε ειδικά δίκτυα για τη μεταφορά των δεδομένων.

Χάρη στην ταχύτητα μεταβίβασης, στις δυνατότητες σχεδόν στιγμιαίας ενημέρωσης (ενδεχομένως πολλές φορές ημερησίως), και τις διαλογικές διαδικασίες που δεν απαιτούν καμία προηγούμενη εκμάθηση, η βάση INFO 92 αφορά τόσο το ευρύ κοινό όσο και τους επαγγελματι-

κούς κύκλους.

Το σύστημα που χρησιμοποιείται επιτρέπει την εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες χάρη στους καταλόγους επιλογών που προτείνονται στο χρήστη και στη λογική δομή της παρουσίασης των πληροφοριών, που είναι σύμφωνη με τη δομή του Λευκού Βιβλίου και τη διεξαγωγή της διαδικασίας για τη λήψη αποφάσεων στα όργανα.

Ο χρήστης μπορεί να απευθύνεται επίσης στα γραφεία εκπροσώπησης της Επιτροπής, ή, για τις ΜΜΕ, στα ευρωπαϊκά γραφεία που υπάρχουν σε όλες τις περιοχές της Κοινότητας.